

Peygamberimizin mu'cizeleri

İzmir/Torbalı'dan Hasan Bey: “Bir arkadaş, Peygamber Efendimizin (asm) iki mucizesi vardır: Birisi Kur'ân, diğeri miraçtır diyor. Buna ne cevap verebiliriz? Peygamberimiz (asm) kaç tane mucize göstermiştir?”

Mucize, bir peygamberin, kendi hakkaniyetini ve doğruluğunu ispat etmek için Allah'ın izniyle gösterdiği, günlük bilinenlere göre olağan dışı, fevkalâde, benzerini insanların yapmaktan aciz kaldığı hâdisedir. Peygamberlerden hiçbirisinin mucize göstermekte sıkıntısı olmamıştır. Çünkü mucizenin amacı gösteri yapmak ve şaşırtıcı gösterilerle halkı eğlendirmek değil; peygamberin gerçek peygamber olduğunu, yalancı olmadığını, Allah'ın kendisine vahiy indirmekte olduğunu, getirdiği emir ve mesajların, haber ve bilgilerin Allah'ın dosdoğru talimatları olduğunu belgelemek, ispatlamak ve delillendirmektir.

Bediüzzaman Hazretleri mucizenin, Allah tarafından peygamberin davasına bir tasdik ve imza hükmünde olduğunu, peygamberin her dediğinin hak ve doğru olduğunun ve Allah tarafından doğrulandığının bir delili olduğunu kaydediyor. Öyle ki, mesela, peygamber, “Ben Allah'ın elçisiyim” diyor. Cenab-ı Allah da, eline mucize verip, onun ricasıyla âdetini ve kanunlarını değiştirerek peygamberinin doğru söylediğini görsel olarak tasdik ediyor.

Bu hakikati Bediüzzaman hazretleri şöyle örneklendiriyor: Bir padişahın meclisinde bir zat diyor ki: “Padişah beni falanca işe memur etti.” Bu zattan delil istiyorlar. Padişah da, “Evet, doğru söylemiştir” diyor. Bu bir delildir. Bununla beraber, padişah bazen bu zatın ricasıyla normal âdetini ve kanunlarını yırtıp farklı uygulamalara giriyorsa eğer, bu uygulamalar, “evet” sözünden daha kuvvetli ve daha sağlam bir tasdik hükmüne geçiyor.

İşte bu misalde olduğu gibi, Resul-i Ekrem Efendimiz (asm) diyor ki: “Ben şu kâinat Hâlık'ının gönderdiği peygamberim. Delilim de şudur ki, devam ede gelen ve sizin görüp durduğunuz âdetini, benim dua ve istirhamımla değiştirecek. Bakınız parmaklarıma: Beş musluklu bir çeşme gibi, billur gibi su akıttırıyor. Bakınız 'ay'a:

Bir parmağımın işaretiyle iki parça ediyor. Bakınız şu ağaca: Benim sözümü doğrulamak için yanıma geliyor. Bana şahadet ediyor. Bakınız şu bir parça yiyeceğe: İki üç adamlık olduğu halde, yüzlerce kişiye yediriyor ve doyuruyor.”¹

Peygamber mucizelerinin hepsi aynı gayeye dönük olarak gösterilmiştir. Hazret-i Salih Peygamberin (as) devesi, Hazret-i İbrahim’in (as) ateşte yanmaması, Hazret-i Musa’nın (as) değneği, Hazret-i İsa’nın (as) hastalara şifa vermesi ve ölüleri diriltmesi; Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselamın ayı ikiye bölmesi, mübarek elinden su akıtması, ağacı, taşları, kuru direği konuşturması, Mescid-i Aksa yolculuğu, miracı ve sair mucizeleri hep aynı hedefe dönük mucizelerdendir.

En büyük mucize Kur’ân olmakla beraber, Peygamber Efendimiz (asm) bundan başka binden fazla mucize göstermiştir. Bunu tarihler kaydediyor. Sağlam rivayetler söylüyor.

Öte yandan Peygamber Efendimizin (asm) tüm hayatı şüphesiz mucizeden ibaret olmamıştır. O bir insandır ve bir insan gibi yaşamıştır. Bizim gibi yemek yemiş, su içmiştir. Yemek yemediği zaman acıkmıştır. Savaşa gitmiş, yara almıştır, soğukta üşümüş, geceleri uykusuz kalmış, yorulmuş, çeşitli sıkıntılar yaşamıştır. Bir insanın hayatta gördüğü acıları ve zorlukları fazlasıyla görmüştür.

Bununla beraber o (asm), hayatın her zorluğunda en güzel ahlâkı göstermiş, hayatın her cilvesinde ümmetine mutlak rehber olmuştur. Nitekim Peygamberliğinin delilleri sadece mucizeleri değil, bütün hareketleri, bütün filleri, bütün halleri, bütün sözleri, bütün ahlâkı, bütün huyları, bütün tavırları, bütün sîreti, bütün sureti onun doğrulunu, ciddiyetini, Allah’ın hak elçisi olduğunu ispat ediyor. Bundandır ki, Beni İsrail ulemasından Abdullah ibn-i Selam gibi niceleri vardır ki, Peygamber efendimizin (asm) sadece mübarek simasını görür görmez, “Şu simada yalan yok. Şu yüzde hile olmaz” diyerek imana gelmişlerdir.²

Dipnotlar:

1 Mektubat, s. 155

2 Mektubat, s. 156